

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1381/2025
20.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Татјане Вуковић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Драгослава Глогоњаца и адвоката Александре Глогоњац, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К 146/24 од 11.04.2025. године и Вишег суда у Чачку Кж1 93/25 од 09.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 20.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Драгослава Глогоњаца и адвоката Александре Глогоњац, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К 146/24 од 11.04.2025. године и Вишег суда у Чачку Кж1 93/25 од 09.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици К 146/24 од 11.04.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од седам месеци. Истом пресудом, окривљеном АА изречена је мера безбедности забрана вршења позива подучавања ученика основних и средњих школа за редовни школски програм и припремни програм за упис средњих школа и факултета у трајању од једне године. Окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка ближе одређене у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж1 93/25 од 09.09.2025. године одбијена је као неоснована жалба бранилаца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Ивањици К 146/24 од 11.04.2025. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено су поднели браниоци окривљеног АА, адвокат Драгослав Глогоњац и адвокат Александра Глогоњац, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи

побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Драгослава Глогоњаца и адвоката Александра Глогоњаца, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Браниоци окривљеног АА, адвокат Драгослав Глогоњац и адвокат Александра Глогоњац, захтев за заштиту законитости подносе због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, које представљају законом дозвољене разлоге прописане чланом 485 став 4. ЗКП, због којих окривљени преко бранилаца може поднети захтев за заштиту законитости.

Међутим, повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, браниоци у захтеву образлажу истицањем да током доказног поступка није утврђена последица кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а став 2. у вези става 1. КЗ за које је окривљени АА оглашен кривим, сматрајући да понашање окривљеног, који је у конкретном случају био сам са оштећеном, није могло да створи понижавајуће окружење, већ само страх код оштећене који, према наводима захтева, није доказан јер није био предмет вештачења Института за ментално здравље. Са друге стране, битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП браниоци образлажу истицањем да је налаз и мишљење Института за ментално здравље доказ на коме се пресуда не може заснивати и то због тога што је ово вештачење, иако је субјект вештачења била малолетна оштећена, спровела комисија вештака Клинике за одрасле, Института за ментално здравље, а не Клиника за децу и одрасле, при чему вештаци у саставу ове комисије др Дејан Тодоровић и Александар Пеулић нису дечји психијатар и дечји психолог, па је стога, по мишљењу бранилаца, упитна њихова стручна компетенција за вештачење малолетника, имајући у виду да је Правилником о специјализацијама и ужим специјализацијама здравствених радника и здравствених сарадника, дечја и адолесцентна психијатрија издвојена као посебна специјализација у односу на општу психијатрију. Сходно наведеном, суд је, према мишљењу браниоца, имао обавезу да коригује одлуку Института за ментално здравље којом је ово вештачење поверио погрешној клиници у свом саставу. Поред тога, браниоци у захтеву указују да је Правилником о поступку и начину вештачења Института за ментално здравље, у члану 5. прописано да запослени у Институту не могу бити стручни саветници у предметима у којима Институт вештачи, што је околност која је морала бити позната поступајућем јавном тужилаштву, које је упркос томе на штету окривљеног одредило да вештачење спроведе Институт за ментално здравље па је стручним саветницима одбране, који су запослени на овом Институту, онемогућено да присуствују вештачењу.

Према налажењу Врховног суда, из изнетих навода произилази да браниоци окривљеног АА у поднетом захтеву као разлог побијања правноснажних пресуда само формално означавају повреде закона због којих је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљеном преко бранилаца, обзиром да изношењем сопствене оцене доказа и чињеничних закључака, који су супротни оцени доказа и

чињеничним утврђењима нижестепених судова, указују на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, која, као ни злоупотреба процесних овлашћења јавног тужиоца на коју указују, није законски разлог због ког окривљени преко бранилаца може поднети овај ванредни правни лек, у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Драгослава Глогоњаца и адвоката Александре Глогоњац, оценио као недозвољен и на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Бојана Пауновић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић